

да го лишимъ, ако го срѣщнемъ при Филипи; тогазъ тукашнитѣ населенія ще са паднѣтъ на гърба ни.

Кассий. Слушай ма, добрий ми брате. —

Брутъ. Извинете. — Освѣнъ това, забѣлѣжи, че ний сме збрали почти всичкитѣ си приятели. Легионитѣ ни сѣ пълни, работата ни е узрѣла. Неприятеля сѣкоѣй день са увеличава, а ний, стигнѣли до върха на силата си, не остава освенъ да захванемъ да отслабваме. Въ дѣлата на чедовѣцитѣ има едно течение, отъ което ако са възползувать тогазъ когато е въ прилива си, води къмъ щастието; но веднѣжъ пропустнѣжто, всичкото нѣтешествие на живста имъ са преминува по средъ опасности и бедности. Въ такова едно море сега ний плавами, и трѣбва или да са възползувами до като можемъ отъ течението му, или да пропуснемъ за винаги сполуката на предприятието си.

Кассий. Тогазъ нека бѣде споредъ волята ти. Върви, и ний ще вървимъ подиря ти и нека ги срѣщнемъ при Филипи.

Брутъ. Вече дълбока нощъ е настанѣла и естеството трѣбва да са покорява на нуждата, която ний бѣгло трѣбва да удовлетворимъ съ малко сънъ. Има ли нѣщо повече да са каже?

Кассий. Нѣма повече; лека нощъ. Сутра рано ще станемъ и ще трѣгнемъ.

Брутъ. Луције, дрѣхата ми. (*Излиза Луций*) — Збогомъ, добрий Месала; — лека нощъ. Титиние; — благородний, благородний ми Кассие, лека нощъ и сладѣкъ сънъ.

Кассий. О, милий ми брате, злѣ подкачихми тази нощъ Никога таквозъ неспоразумение да не раздѣля още веднѣжъ душитѣ ни! Да не са случява туй вече, Бруте.

Брутъ. Всичко с добрѣ.

Кассий. Лека нощъ, господарю мой.

Брутъ. Лека нощъ, брате мой.

Титиний и Месала. Лека нощъ, Господарю.